

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 28 PŽ-1463/2022-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom S. T. Š. d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge iz Z., OIB ..., odlučujući o žalbi vjerovnika E. & S. B. d.d. iz R., OIB ..., kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva B. & P. iz Z., protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1574/2020-69 od 10. veljače 2022., nakon vijećanja u sjednici vijeća održanoj 23. svibnja 2022.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika E. & S. B. d.d. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1574/2020-69 od 10. veljače 2022.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud utvrdio da su vjerovnici na ročištu za glasovanje od 13. prosinca 2021. prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika S. T. Š. d.o.o. (točka I. izreke rješenja) te je potvrđen Predstečajni sporazum s provedbenom osnovom pobiže navedenom u izreci tog rješenja (točka II. izreke rješenja). Tako je prvostupanjski sud riješio jer su na ročištu za glasovanje o planu restrukturiranja vjerovnici većinom propisanom člankom 59. stavkom 2. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 71/15 i 104/17) prihvatili plan restrukturiranja, a sud je utvrdio da ne postoje okolnosti iz članka 61. stavka 1. točke 1. do 4. Stečajnog zakona zbog kojih bi mogao odbiti utvrditi prihvaćanje plana restrukturiranja i potvrdu predstečajnog sporazuma. Osim toga, prema shvaćanju prvostupanjskog suda postoje općepoznate okolnosti (pandemija izazvana bolešću Covid 19 i potresa koji je pogodio Zagreb 22. ožujka 2020. zbog čega je sud bio zatvoren) zbog kojih predstečajni postupak nije bio dovršen u roku iz članka 63. stavka 1. Stečajnog zakona pa zato, unatoč proteka roka određenog tom zakonskom odredbom, sud nije obustavio predstečajni postupak.

2. Protiv tog rješenja žalbu je izjavio vjerovnik E. & S. bank d.d. pobijajući ga u cijelosti iz svih žalbenih razloga. Žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je sud utvrdio kako je za plan restrukturiranja glasovalo 57 vjerovnika čije tražbine ukupno iznose 301.346.824,58 kn (78,69%), a protiv je glasovalo 36 vjerovnika čije tražbine iznose

81.654.799,53 kn (21,32%) te da su navodi vjerovnika da su ispunjeni uvjeti iz članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma neosnovani što proizlazi iz Elaborata i mišljenja o procijenjenoj vrijednosti imovine na dan 30. rujna 2021. stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo N. H.-F. od 31. siječnja 2022. u kojem je utvrđeno da je iz perspektive vjerovnika postupak predstečajne nagodbe uvelike sigurniji i isplativiji no što bi bilo provođenje stečajnog postupka nad dužnikom. Sud prihvaća i zaključke predmetnog elaborata da se u predstečajnom postupku očekuje namirenje predstečajnih vjerovnika u iznosu od 46.531.052,14 kn, dok bi se u stečajnom postupku (uzimajući u obzir i troškove stečajnog postupka) moglo očekivati njihovo namirenje u najvišem iznosu od 19.725.351,14 kn slijedom čega vjerovnik u svom podnesku od 10. prosinca 2021. nije predočio dovoljan stupanj vjerojatnosti niti dokaze iz kojih bi proizlazilo ispunjenje uvjeta iz članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona. Žalitelj pobija tu ocjenu prvostupanjskog suda smatrajući pri tome da je sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 6. i 11. Zakona o parničnom postupku u vezi članka 10. Stečajnog zakona jer se vjerovnicima umanjuju prava ispod razine koju bi vjerovnici razumno mogli očekivati u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, a podnesak dužnika od 2. veljače 2022. nije bio dostavljen vjerovnicima niti su se isti mogli na njega očitovati prije donošenja pobijanog rješenja. Naime, podnesak je objavljen na e-Oglasnoj ploči 10. veljače 2022. slijedom čega je vjerovnicima dostavljen 18. veljače 2022., a pobijano rješenje je doneseno 10. veljače 2022. Takvo postupanje suda (prema mišljenju žalitelja) ne mogu biti odredbe članka 63. Stečajnog zakona pa žalitelj već samo iz tog razloga predlaže ukidanje pobijanog rješenja. Nadalje, žalitelj smatra da je elaborat i mišljenje sudskog vještaka N. H.-F. sačinjeno isključivo s ciljem opravdavanja izglasanog plana restrukturiranja te smatra, pozivajući se na očitovanje sudskog vještaka Z. R. od 25. veljače 2022. da novac kojim netko raspolaže danas vrijedi više od istog iznosa novca u budućnosti, a s obzirom na očekivane prinose (zaradu iz npr. kamata, dividendi i slično). Zbog navedenog, izjednačavanje naplate potraživanja u periodu od jedne do tri godine (u stečajnom postupku) i nakon proteka više od osam godina (temeljem predstečajnog sporazuma) ukazuje da su elaborat i mišljenje vještaka N. H.- F. izrađeni ne u cilju prikazivanja stvarnog stanja i mogućnosti naplate vjerovnika iz imovine dužnika, već isključivo u cilju podupiranja neosnovanih navoda dužnika o boljem položaju vjerovnika u slučaju pravomoćne potvrde predstečajnog sporazuma. Žalitelj nadalje napominje da dionice društva S. Ž. d.d. (čiji je imatelj dužnik) nisu založene u korist trećih osoba te je iz njih moguća naplata potraživanja predstečajnih vjerovnika, dok dionice H. I. Š. d.d. su založene u korist banke, a jedan od založnih dužnika je i dužnik. Međutim, žalitelj ističe da H. I. Š. d.d. uredno ispunjava obveze iz Ugovora o kreditu od 12. prosinca 2019. slijedom čega će dionice u vlasništvu dužnika biti slobodne i raspoložive za namirenje tražbina, a u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom iz predmetnih dionica će se namiriti vjerovnici dužnika. Žalitelj smatra da bi se u slučaju stečaja vjerovnici dužnika namirili za 17,53% (jer je tražbina vjerovnika V. T. Š. d.d. tražbina nižeg isplatnog reda), a što je više od predstečajnim sporazumom predviđenih 12%. Osim toga, prema mišljenju žalitelja, neizvjesno je i podmirenje obveza iz predstečajnog sporazuma. Naime, u slučaju da društvo H. I. Š. d.d. podmiri svoje obveze iz Ugovora o kreditu od 12. prosinca 2019. i Ugovora o dugoročnom kreditu uz valutnu klauzulu od 13. prosinca 2019., to bi značilo da dionice neopterećene založnim

pravom imaju vrijednost od 348.732.484,22 kn i više, no vjerovnici bi morali pričekati 8 godina za naplatu svog potraživanja. Žalitelj ističe da je za plan restrukturiranja glasovalo društvo V. T. Š. d.d. čija tražbina iznosi 288.063.298,40 kn što iznosi ukupno 95,59% danih glasova za plan restrukturiranja no u slučaju stečaja tražbina tog vjerovnika bi bila nižeg isplatnog reda prema članku 139. stavku 1. točki 5. Stečajnog zakona za koju to društvo u stečajnom postupku ne bi imalo pravo glasa. Žalitelj smatra da nisu postojali uvjeti za donošenje pobijanog rješenja te da je predmetno rješenje i postupak koji mu je prethodio protivni odredbama Stečajnog zakona pa stoga predlaže ukinuti pobijano rješenje.

3. Žalba je dostavljena dužniku na odgovor. Predstečajni dužnik u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da žalitelj tijekom predstečajnog postupka zloupotrebljava procesna ovlaštenja u cilju prekomjernog odugovlačenja istoga. Tako je vjerovnik 10. prosinca 2021. (tri dana prije ročišta za glasovanje o planu restrukturiranja) dostavio sudu podnesak na kojeg je sud dužniku dao dodatan rok za očitovanje i pripremu pripadajuće dokumentacije radi otklanjanje vjerovnikovih optužbi o nemogućnosti naplate putem predstečajnog sporazuma. Vjerovnik ponovno zloupotrebljava prava u postupku iznoseći u žalbi nove dokaze i činjenice u trenutku kad je postupak završen, a plan restrukturiranja izglasan i potvrđen od strane suda. Dužnik napominje da je vjerovnik sve dokaze i činjenice koje potkrepljuju njegove tvrdnje morao dostaviti u trenutku koji prethodi glasovanju o planu restrukturiranja, pa tako i očitovanje na okolnosti vrijednosti imovine od 25. veljače 2022. izrađen od strane vještaka Z. R.. Dužnik ističe da je vjerovnik svoje navode da bi se vjerovnici u većoj mjeri naplatili provedbom stečajnog postupku bio dužan učiniti vjerojatnim sukladno članku 61. stavku 1. točki 1. Stečajnog zakona i to od samog trenutka predstavljanja stečajnog plana pa do trenutka glasovanja. Međutim, to žalitelj nije učinio, već to neosnovano pokušava tvrditi da nije mogao učiniti prije nego što je zaprimio elaborat vještaka N. H.-F.. U nastavku odgovora na žalbu, dužnik se očituje na tvrdnje i navode iz žalbe kao i vještačenja Z. R. te ističe da se povjerenik predstečajne nagodbe kao tijelo predstečajnog postupka pozitivno očitovao o predstečajnom planu. Vještačenje Z. R. se zasniva na financijskim izvještajima H. d.d. na dan 31. prosinca 2020. te da sadašnja knjigovodstvena vrijednost kapitala H. d.d. iznosi znatno niže od knjigovodstvene vrijednosti na dan 31. prosinca 2020. te kako nad udjelima H.-a d.d. postoji založno pravo u korist H.-a, vjerovnici dužnika ne bi uprihodili ništa od prodaje imovine. Dužnik ističe i da žalitelj pogrešno tumači dospijeće po kreditnoj obvezi iz kredita te ističe da se isplata po nagodbi očekuje u 2030. godini pa stoga predlaže da se pobijano rješenje potvrdi.

4. Žalba vjerovnika nije osnovana.

5. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13 i 70/19) u vezi članka 10. Stečajnog zakona u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

6. Iz spisa proizlazi da je 13. prosinca 2021. održano ročište za glasovanje o planu restrukturiranja (str. 2441.-2448. spisa) na kojem su od ukupno 93 vjerovnika za prihvaćanje izmijenjenog plana restrukturiranja njih 57 glasovalo za prihvaćanje tog izmijenjenog plana, dok je protiv tog plana glasovalo 36 vjerovnika. Nadalje, u odnosu na većine utvrđenih odnosno osporenih tražbina za koje postoji ovršna isprava, za prihvaćanje izmijenjenog plana restrukturiranja su glasovali vjerovnici čije ukupne tražbine iznose 301.346.824,58 kn odnosno 78,68% dok su protiv tog plana glasovali vjerovnici čije ukupne tražbine iznose 81.654.799,52 kn odnosno 21,32%. Slijedom navedenog, za prihvaćanje tog plana restrukturiranja je glasovala većina svih vjerovnika propisana člankom 59. stavkom 2. Stečajnog zakona, a što uostalom žalitelj u žalbi ni ne osporava.

7. Osim toga, iz spisa proizlazi da je (žalitelj) vjerovnik E. & S. B. d.d. neposredno prije održavanja tog ročišta 10. prosinca 2021. podneskom sa str. 2274.-2278. spisa očitovao na izmijenjeni plan restrukturiranja koji je bio objavljen na e-Oglasnoj ploči 5. studenoga 2021.; taj plan je dužnik dostavio sudu 2. studenoga 2021. (str. 2171.-2242. spisa). U tom podnesku vjerovnik E. & S. B. d.d. je naveo da smatra da se predloženim planom restrukturiranja umanjuju prava vjerovnika ispod razine koji bi vjerovnici razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, a zbog čega taj vjerovnik smatra da ne postoje uvjeti da sud donese rješenje o potvrdi predstečajnog sporazuma – dakle, taj se vjerovnik u tom podnesku pozvao na okolnosti iz članka 61. stavka 1. točke 1. Stečajnog zakona.

8. Odredbom članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona je propisano ako vjerovnici prihvate plan restrukturiranja, sud će rješenjem utvrditi prihvaćanja plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum, osim ako: koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika (točka 1.), ako iz plana restrukturiranja ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine (točka 2.), ako planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena (točka 3.) ili ako je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, a članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima donijeli odluku kojom se to dopušta (točka 4.).

9. Prema tome, iz navedene zakonske odredbe proizlazi da sud rješenjem utvrđuje prihvaćanje plana restrukturiranja te potvrđuje predstečajni sporazum, osim u slučajevima propisanim tom zakonskom odredbom s time da sud pazi po službenoj dužnosti na (ne)ispunjenje slučajeva iz članka 61. stavka 1. točke 2., 3. i 4. Stečajnog zakona, a na ispunjenje slučaja iz članka 61. stavka 1. točke 1. Stečajnog zakona na prijedlog vjerovnika i to ako vjerovnik učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika.

10. Iz predloženog plana restrukturiranja odnosno iz prihvaćenog predstečajnog sporazuma proizlazi da ni jednom vjerovniku njegova tražbina nije pretvorena u temeljni kapital dužnika, slijedom čega se u konkretnom predmetu ne može ni primijeniti odredba članka 61. stavka 1. točke 4. Stečajnog zakona. Nadalje, budući da je prihvaćenim planom restrukturiranja određeno (i) namirenje iznosa vjerovnika koji bi vjerovnici dobili da njihova tražbina nije osporena (ti vjerovnici će se namiriti u jednakom omjeru i pod jednakim uvjetima kao i vjerovnici čije tražbine nisu osporene), to ne postoji ni pretpostavka za uskratu prihvaćanja plana restrukturiranja i uskratu potvrde predstečajnog sporazuma iz članka 61. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona.

11. Jednako tako, iz plana restrukturiranja proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku do kraja tekuće godine i u sljedeće dvije kalendarske godine. Naime, kao što to i prvostupanjski sud pravilno navodi na str. 42. pobijanog rješenja, iz točke 7. plana restrukturiranja (str. 2189-2191. spisa) proizlazi da je dužnik predvidio poslovne prihode u 2022. godini u iznosu od 1.500.000,00 kn, a u 2023. godini u iznosu od 1.750.000,00 kn dok rashodi u navedenom razdoblju iznose 940.000,00 kn (za 2022. godinu) i 760.000,00 kn (za 2023. godinu) tako da ukupan novčani tok za 2022. godinu iznosi 560.000,00 kn, a za 2023. godinu 990.000,00 kn odnosno dužnik bi na kraju tog razdoblja prema planu restrukturiranja sa str. 2191. spisa raspolagao s iznosom od 1.614.306,00 kn (2022. godine) i 2.604.306,00 kn (2023. godine). Slijedom navedenog, kako iz plana restrukturiranja proizlazi da će njegova provedba omogućiti dužniku sposobnost za plaćanje u naredne dvije kalendarske godine, to u konkretnom predmetu ne postoji ni vjerojatnost iz članka 61. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona prema kojoj bi sud mogao odbiti prihvatiti plan restrukturiranja i odbiti potvrditi predstečajni sporazum.

12. Prvostupanjski je sud također pravilno ocijenio da vjerovnik E. & S. B. d.d. (žalitelj) u ovom postupku nije dokazao da se tom vjerovniku (kao i preostalim vjerovnicima) planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika. Naime, premda je navedeni vjerovnik u podnesku od 10. prosinca 2021. naveo kako prema planu restrukturiranja proizlazi da je dužnik predvidio da svoje prihode ostvaruje odnosno da svoje obveze iz predstečajnog postupka podmiruje uglavnom iz dividendi društava S. Ž. d.d. i H. I. Š. d.d. (u kojim je društvima dužnik član društva odnosno imatelj dionica), ta činjenica sama po sebi ne utječe na umanjenje prava vjerovnika na naplatu potraživanja sukladno prihvaćenom predstečajnom sporazumu.

13. Jednako tako, vjerovnik u svom podnesku od 10. prosinca 2021. nije predložio izvođenje nikakvih dokaza iz kojih bi učinio vjerojatnim da će se predmetnim planom restrukturiranja vjerovnici namiriti u manjem opsegu od onog da se nad dužnikom provede stečajni postupak. Naime, premda je vjerovnik u podnesku od 10. prosinca 2021. (str. 2278. spisa) naveo da bi „naplata neosiguranih vjerovnika iz imovine u vlasništvu dužnika prodajom iste u stečajnom postupku dovela do većeg namirenja vjerovnika od namirenja vjerovnika predviđenog planom restrukturiranja”, vjerovnik radi dokazivanja te činjenice (zapravo, vjerojatnosti te činjenice) u podnesku od 10. prosinca 2021. nije predložio izvođenje niti jednog dokaza, a na što je dužnik ukazao još u svom podnesku od 13. prosinca 2021. (str. 2439. spisa).

Upravo zbog navedenog, prema mišljenju ovog suda sud prvog stupnja nije ni trebao zaključcima od 10. siječnja 2022. (str. 2657.-2660. spisa) pozivati dužnika i povjerenika M. M. da se (ponovno) očituju na podnesak vjerovnika od 10. prosinca 2021. Zbog toga, ni činjenica što sud prije donošenja pobijanog rješenja nije pravovremeno putem e-Oglasne ploče dostavio vjerovnicima dužnikov podnesak od 3. veljače 2022. (kojim se dužnik ponovno očitovao na podnesak vjerovnika od 10. prosinca 2021.; str. 2661.-2665. spisa) i podnesak povjerenika M. M. od 3. veljače 2022. (str. 2847.-2848. spisa), a na što u žalbi ukazuje žalitelj, nema utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja jer tim postupanjem suda niti jedan vjerovnik nije onemogućen u raspravljanju pred sudom, pa tako ni žalitelj – naprotiv, svi vjerovnici dužnika su u predstečajnom postupku raspravljali (zaključno) do okončanja glasovanja na ročištu od 13. prosinca 2021. na kojem su potrebnom većinom glasova prihvatili plan restrukturiranja. Osim toga, budući da je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem utvrdio da su vjerovnici na ročištu za glasovanje od 13. prosinca 2021. prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika te je potvrdio predstečajni sporazum kakav su na tom ročištu prihvatili vjerovnici, dokazi i činjenice koje su dužnik i povjerenik predlagali odnosno iznosili nakon ročišta od 13. prosinca 2021. nemaju utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Slijedom navedenog, premda se sud prvog stupnja u pobijanom rješenju (prema mišljenju ovog suda, nepotrebno) pozvao i na elaborat i mišljenje o procijenjenoj vrijednosti imovine na dan 30. rujna 2021. (str. 2668.-2680. spisa) kojeg je 31. siječnja 2022. sačinio sudski vještak N. H.-F. i kojeg je dužnik uz svoj podnesak od 3. veljače 2022. dostavio sudu, a iz kojeg proizlazi da će se vjerovnici sukladno predstečajnom sporazumu namiriti u većem omjeru nego u stečajnom postupku (jer će se namiriti u omjeru od 12% odnosno za ukupan iznos od 46.531.052,14 kn, dok bi se u stečajnom postupku namirili u znatno manjem iznosu; na dan 30. rujna 2021. ukupna procijenjena imovina dužnika iznosi 20.467.400,14 kn s time da od tog iznosa valja umanjiti iznos od 935.000,00 kn koliko prema nalazu vještaka N. H. F. iznose predvidivi troškovi stečajnog postupka), to nema utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja budući da upravo vjerovnik prije glasovanja o prihvaćanju plana restrukturiranja nije učinio vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno očekivao(li) u slučaju neprovedbe restrukturiranja dužnika. Jednako tako, ni pozivanje žalitelja u žalbi na „Očitovanje na okolnosti vrijednosti imovine društva S. tvornica šećera d.o.o.” (kojeg je žalitelj dostavio uz žalbu; str. 3111.-3115. spisa) sačinjen od strane R. vještačenja d.o.o. odnosno sudskog vještaka Z. R. također nema utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijenog rješenja budući da sukladno odredbi članka 352. stavka 1. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona žalitelj u žalbi ne može iznositi nove činjenice ni predlagati izvođenje novih dokaza.

Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbi članka 59. stavka 2. i članka 61. Stečajnog zakona donio pobijano rješenje, pa je stoga žalbu vjerovnika valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, a na temelju odredbe članka 380. točka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 23. svibnja 2022.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec, v.r.